Podstawy programowania w Nim podręcznik użytkownika

Namysław Tatarynowicz 4 czerwca 2023

Spis treści

1	$\mathbf{W}\mathbf{p}$	rowadzenie do języka Nim	2			
	1.1	Wstęp	2			
	1.2	Kilka słów o języku	2			
	1.3	Przygotowanie środowiska	3			
	1.4	Kompilacja	4			
	1.5	Pierwszy program	6			
2	Zmienne i typy danych					
	2.1	Zmienne	9			
	2.2	Typy danych	9			
		2.2.1 Typ tekstowy	9			
		2.2.2 Typy liczbowe	9			
3	Inst	trukcje warunkowe	10			
4	Pętle 1					
	4.1	Pętla for	11			
	4.2	Pętla while	11			
	4.3	Instrukcja break	11			
	4.4		11			

1 Wprowadzenie do języka Nim

1.1 Wstęp

Uwaga

Ten podręcznik nie jest oficjalnym dokumentem i nie jest powiązany z nim-lang.org.

Tworząc ten dokument przyjąłem sobie za cel przedstawienie podstaw programowania w Nim ale również jest to sposób na moją naukę tego języka. Zawartość tego dokumentu będzie ewoluowała wraz ze wzrostem mojej świadomości programowania w Nim.

Niniejszy podręcznik jest w bardzo wczesnej fazie tworzenia. Posiada wiele elementów do poprawy, o których wiem, ale też mnóstwo, z których nie zdaję sobie jeszcze sprawy. Gdy zauważysz merytoryczny błąd lub masz sugestię, proszę o kontakt na adres mailowy: n.tatarynowicz@gmail.com.

Opracowując ten dokument, korzystam z następującego oprogramowania:

system operacyjny: antiX 22
język : Nim 1.6.12
kompilator : glibc 2.28
edytor kodu : Geany 1.33

1.2 Kilka słów o języku

Nim jest językiem programowania o składni zbliżonej do języka Python, ale kompilowanym. Dzięki temu umożliwia tworzenie programów o podobnej wydajności jak programy napisane w języku C. Nim do kompilacji kodu wykorzystuje jedną z dostępnych bibliotek języka C. Zatem, podczas kompilacji programu, Nim najpierw tworzy plik C i dopiero ten plik jest kompilowany.

Najnowszą wersję Nima znajdziemy na stronie https://nim-lang.org/. W momencie tworzenia tego dokumentu, na stronie twórców, Nim jest dostępny w wersji 1.6.12.

Znajduje się tam również środowisko, dzięki któremu będziemy mogli skompilować i uruchomić nasz kod on-line oraz wygenerować odnośnik i go udostępnić: https://play.nim-lang.org/.

Język Nim jest wolnym oprogramowaniem — jest rozprowadzany na licencji MIT.

Jeśli napotkamy na jakiś programistyczny problem, to dzięki społeczności Nima możemy uzyskać pomoc w jego rozwiązaniu. Poniżej umieszczam listę miejsc, które możemy odwiedzić. W momencie przygotowywania tego podręcznika nie spotkałem polskojęzycznych kanałów społecznościowych przeznaczonych użytkownikom Nima.

irc:

irc.libera.chat, #nim

Discord:

https://discord.gg/nim

Matrix:

https://matrix.to/#/#nim-lang:matrix.org

Telegram:

https://t.me/nim_lang

forum:

https://forum.nim-lang.org/

twitter:

https://twitter.com/nim_lang

blog:

https://nim-lang.org/blog.html

reddit:

https://www.reddit.com/r/nim

StackOverflow:

https://stackoverflow.com/questions/tagged/nim-lang

Wiki

https://github.com/nim-lang/Nim/wiki

1.3 Przygotowanie środowiska

Abyśmy mogli zacząć pisać i kompilować programy na naszym komputerze, będziemy potrzebowali:

- pakietu Nim
- kompilatora języka C
- dowolnego/ulubionego edytora kodu

Nim nie dostarcza zintegrowanego środowiska programistycznego, dlatego wszystkie powyższe elementy będziemy musieli pobrać, zainstalować i skonfigurować samodzielnie.

W przypadku systemu operacyjnego Windows ze strony projektu należy pobrać archiwum zip Nima w wersji odpowiedniej do posiadanej architektury komputera. Analogicznie należy postąpić ze znajdującym się na stronie archiwum kompilatora języka C (mingw).

Chcąc zainstalować Nima na jednej z dystrybucji GNU/Linux można to zrobić na dwa sposoby. Możemy zainstalować pakiet Nim z repozytorium danej dystrybucji lub pobrać go ze strony projektu. W obu przypadkach dodatkowo będzie potrzebny kompilator C. Warto wówczas zainstalować metapakiet o nazwie build-essentials zawierający niezbędne biblioteki wykorzystywane do pracy z językami C/C++.

1.4 Kompilacja

Najszybszym sposobem skompilowania przygotowanego pliku jest wykonanie polecenia:

```
nim c nazwa_pliku.nim
```

Po poprawnym skompilowaniu otrzymamy wykonywalny plik o takiej samej nazwie.

Ogólna składnia kompilacji programu jest następująca: nim polecenie [opcje] [nazwa_pliku] [argumenty]

polecenie może przyjmować następujące wartości:

compile, c	ompile, c kompiluje projekt z wykorzystaniem domyślnego generato-	
	ra kodu C	
r	kompiluje do \$nimcache/projname i uruchamia z argumen-	
	tami domyślnie używając kodu C	
doc	generuje dokumentację dla pliku wejściowego	

opcje mogą przyjmować następujące wartości:

-p,path:PATH	dodaj ścieżkę do ścieżek wyszuki-
	wania
-d,define:SYMBOL(:VAL)	define a conditional symbol
	(Optionally: Define the value for
	that symbol, see: "compile time
	define pragmas")
-u,undef:SYMBOL	undefine a conditional symbol
-f,forceBuild:on off	wymuś przebudowę wszystkich
	modułów
stackTrace:on off	włącz/wyłącz ślad stosu
threads:on off	włącz/wyłącz obsługę wielowąt-
	kowości
-x,checks:on off	włącz/wyłącz wszystkie kontrole
	środowiska uruchomieniowego
-a,assertions:on off	włącz/wyłącz asercje
opt:none speed size	nie optymalizuj, optymalizuj pod
	względem szybkości lub czasu
debugger:native	użyj natywnego debugera (gdb)
app:console gui lib staticlib	wygeneruj aplikację konsolową,
	graficzną, DLL lub bibliotekę sta-
	tyczną
-r,run	uruchom skompilowany program
	z podanymi argumentami
eval:cmd	evaluate nim code directly; e.g.:
	nim –eval:"echo 1" defaults to
	e (nimscript) but customizable:
	nim r —eval:'for a in stdin.lines:
	echo a'
fullhelp	pokaż pełny podręcznik pomocy
-h,help	pokaż podręcznik pomocy
-v,version	pokaż szczegóły dot. zainstalowa-
	nej wersji

Przykładowa konstrukcja polecenia do skompilowania kodu zawartego w pliku $\mathtt{main.nim}$:

nim c -r --opt:speed main.nim

Dzięki czemu kod (zapisany w pliku main.nim) najpierw zostanie skompilowany (c) z optymalizacją pod względem szybkości działania (--opt:speed), a następnie uruchomiony (-r).

1.5 Pierwszy program

Do wyświetlania tekstu na ekranie służy polecenie echo. Konsekwencją jego działania, poza wyświetlaniem tekstu, jest przejście kursora do nowej linii.

```
echo "Hello world"
```

```
Hello world
```

Istnieją różne sposoby wyświetlania tekstu w konsoli.

```
echo ":)"
"Hej!".echo
"Hej! Hej!".echo()
"Hej! ".echo "Ho!"
echo("Hello world")
("Hello world!").echo
```

```
:)
Hej!
Hej! Hej!
Hej! Ho!
Hello world
Hello world!
```

Jeśli chcemy, aby po wyświetleniu tekstu kursor pozostał w tej samej linii, skorzystamy z stdout.write. Możemy i tu wymusić przejście do nowej linii używając \n

```
stdout.write "Hello world. "
stdout.write "Bye!\n"
```

```
Hello world. Bye!
```

Można oczywiście wyświetlać liczby lub wyniki operacji arytmetycznych. Liczby zmiennoprzecinkowe mają oddzieloną część całkowitą od dziesiętnej kropką.

```
echo 20
echo 3.14
echo 5+5
echo 6-2
echo 2*4
echo 15/2
```

```
20
3.14
10
4
8
7.5
```

W kodzie źródłowym można stosować komentarze. W Nim mamy do dyspozycji ich dwa rodzaje — jednolinijkowe, zaczynające się symbolem hash # i wielolinijkowe — tekst zapisany pomiędzy #[a]# lub pomiędzy discard """ a """. Poniższy przykład przedstawia wyżej opisane sposoby.

```
# To jest kometarz jednolinijkowy
echo "Hej!" # można też tak komentować
#[
    To jest
    kometarz
    wielolinijkowy
]#
discard """
    To także jest
    komentarz
    wielolinijkowy
"""
```

Po kompilacji i uruchomieniu pliku zostanie wyświetlony tylko napis "Hej!".

Podobnie, jak w innych językach programowania, także i w Nim można łączyć teksty (ciągi znaków) — nazywa się to konkatenacją.

Gdy mamy przygotowane już napisy do połączenia, wówczas możemy użyć znaku & .

```
echo "Ala " & "ma " & "kota."
```

Ala ma kota.

_

Bezpośrednio można łączyć ze sobą tylko ciągi znaków. Jeśli mamy do złączenia ciąg znaków i liczbę, wówczas trzeba tę liczbę zrzutować na ciąg znaków. Do rzutowania danego typu danych na ciąg znaków użyjemy symbolu \$.

```
echo "Ala " & "ma " & $20 & " lat."
```

Ala ma 20 lat.

Można też to zrobić trochę szybciej, używając , , który automatycznie zamienia wszystkie argumenty na ciągi znaków.

```
echo "Ala " & "ma ", 20, " lat."
```

Ala ma 20 lat.

8

- 2 Zmienne i typy danych
- 2.1 Zmienne
- 2.2 Typy danych
- 2.2.1 Typ tekstowy
- 2.2.2 Typy liczbowe

3 Instrukcje warunkowe

- 4 Pętle
- 4.1 Pętla for
- 4.2 Pętla while
- 4.3 Instrukcja break
- 4.4 Instrukcja continue